

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o finančnih konglomeratih z dne 17. 7. 2013 obsega:
- Zakon o finančnih konglomeratih (ZFK), (Uradni list RS, št. 43/2006 z dne 21.04.2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih (ZFK-A), (Uradni list RS, št. 87/2011 z dne 2. 11. 2011) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih (ZFK-B), (Uradni list RS, št. 56/2013 z dne 2. 7. 2013).

Z A K O N
O FINANČNIH KONGLOMERATIH (ZFK)
(neuradno prečiščeno besedilo)

1. poglavje

TEMELJNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa dopolnilni nadzor nad nadzorovanimi osebami, ki so del finančnega konglomerata, v skladu z zahtevami Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (UL L št. 35 z dne 11. 2. 2003, str. 1, v nadaljnjem besedilu: direktiva 2002/87/ES), zadnjič spremenjene z Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. 12. 2011, str. 113).

(2) Cilji dopolnilnega nadzora so predvsem:

- zagotoviti obvladovanje tveganj, ki so povezana s poslovanjem nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu in tako zagotavljati večjo stabilnost finančnega sektorja;
- ob sodelovanju pristojnih nadzornih organov in koordinatorja povečati učinkovitost nadzora nad nadzorovanimi osebami iz različnih finančnih sektorjev, kadar so le-te del finančnega konglomerata;
- povečati preglednost in varnost delovanja finančnega trga v Republiki Sloveniji kot sestavnega dela enotnega finančnega trga na območju držav članic Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: območja Evropske unije).

2. člen
(opredelitev pojmov)

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. banka:

- je pravna oseba – banka ali hranilnica, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali
- je pravna oseba, ki opravlja storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti in odobravanja kreditov za svoj račun in je pridobila dovoljenje za opravljanje teh storitev v drugih državah članicah ali tretji državi;

2. zavarovalnica:

- je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo ali

– je pravna oseba iz druge države članice, ki opravlja zavarovalne posle in je za to v tej državi članici pridobila dovoljenje nadzornega organa te države članice ali

– je pravna oseba iz tretje države, v kateri je pridobila dovoljenje, ki bi, če bi bila ustanovljena v državi članici, sodila v okvir opredelitve pravne osebe iz prejšnje alinee, ter za poslovanje katere veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

3. pozavarovalnica:

– je zavarovalnica iz prve alinee 2. točke tega člena, ki opravlja izključno posle pozavarovanja, ali

– je pravna oseba iz druge države članice, ki ni zavarovalnica iz druge alinee 2. točke tega člena, in opravlja dejavnost pozavarovanja ter je za to v tej državi članici pridobila dovoljenje nadzornega organa te države članice, ali

– je pravna oseba iz tretje države, ki ni zavarovalnica iz tretje alinee 2. točke tega člena, in je v tej državi pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pozavarovanja ter bi, če bi bila ustanovljena v državi članici, spadala v okvir opredelitve pravne osebe iz prejšnje alinee ter za njeno poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

4. pokojninska družba:

– je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ali

– je pravna oseba iz druge države članice, ki opravlja dejavnosti prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in je za to v tej državi članici pridobila dovoljenje nadzornega organa te države članice, ali

– je pravna oseba iz tretje države, ki bi, če bi bila ustanovljena v državi članici, spadala v okvir opredelitve pravne osebe iz prejšnje alinee ter za poslovanje katere veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki jih določa zakon, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

5. borzno posredniška družba:

– je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za opravljanje investicijskih storitev in poslov v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali

– je investicijsko podjetje iz druge države članice, katerega osnovna dejavnost ali poslovanje je opravljanje investicijskih storitev in poslov za tretje osebe in za katero je v tej drugi državi članici pridobilo dovoljenje nadzornega organa te države članice, ali

– je investicijsko podjetje iz tretje države, ki bi, če bi bilo ustanovljeno v državi članici, spadalo v okvir opredelitve investicijskega podjetja iz prejšnje alinee in je pooblaščen v tretji državi ter za poslovanje katerega veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, določena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

6. družba za upravljanje:

– je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ali

– je pravna oseba iz druge države članice, katere osnovna dejavnost je upravljanje investicijskih skladov, za katero je pridobila dovoljenje nadzornega organa druge države članice ali

– je pravna oseba s sedežem v tretji državi, ki bi potrebovala dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, če bi imela svoj sedež v Republiki Sloveniji;

6.a upravitelj alternativnih investicijskih skladov:

– je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje enega ali več alternativnih investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja alternativne investicijske sklade,

– je pravna oseba iz druge države članice, katere osnovna dejavnost je upravljanje enega ali več alternativnih investicijskih skladov, za katero je pridobila dovoljenje nadzornega organa druge države članice, ali

– je pravna oseba s sedežem v tretji državi, ki bi potrebovala dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja alternativne investicijske sklade, če bi imela svoj sedež v Republiki Sloveniji;

7. nadzorovana oseba je oseba iz 1. do 6.a točke tega člena;

8. finančni sektor je sektor, sestavljen iz ene ali več oseb bančnega sektorja, zavarovalniškega sektorja ali sektorja trga vrednostnih papirjev, pri čemer:

a) bančni sektor predstavljajo:

– banke iz 1. točke tega člena,

– finančne institucije, ki niso banke iz 1. točke tega člena in katerih osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke iz 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12 in 105/12), ali

– družbe, ki opravljajo pomožne storitve v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;

b) zavarovalniški sektor predstavljajo:

– zavarovalnice iz 2. točke tega člena,

– pozavarovalnice iz 3. točke tega člena,

– zavarovalniški holdingi po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, ali

– pokojninske družbe iz 4. točke tega člena;

c) sektor trga vrednostnih papirjev predstavljajo borznoposredniške družbe iz 5. točke tega člena;

d) družbe za upravljanje se zaradi ugotovitve finančnega konglomerata in dopolnilnega nadzora štejejo za del sektorja iz finančnega sektorja iz 8.a, 8.b ali 8.c točke tega člena, v katerega so vključene v skladu s 6. členom tega zakona, ali se štejejo za del najmanjšega sektorja v finančnem sektorju, če ne pripadajo izključno posameznemu finančnemu sektorju iz 8.a, 8.b. ali 8.c točke tega člena;

e) upravitelji alternativnih investicijskih skladov se zaradi ugotovitve finančnega konglomerata in dopolnilnega nadzora štejejo za del sektorja iz finančnega sektorja iz 8.a, 8.b ali 8.c točke tega člena, v katerega so vključeni v skladu s 6.a členom tega zakona, ali se štejejo za del najmanjšega sektorja v finančnem sektorju, če ne pripadajo izključno posameznemu finančnemu sektorju iz 8.a, 8.b. ali 8.c točke tega člena;«.

9. sektorska pravila so določbe zakonskih in podzakonskih aktov, ki določajo pravila glede ustanavljanja, poslovanja in nadzora poslovanja nadzorovanih oseb posameznega finančnega sektorja;

10. nadrejena oseba po tem zakonu:

– je nadrejena družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe ali

– je oseba, ki po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoč vpliv nad podrejeno osebo;

11. podrejena oseba po tem zakonu:

– je podrejena družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe,

– je oseba, nad katero nadrejena oseba po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoč vpliv, ali

– je podrejena oseba podrejene osebe;

12. udeležba pomeni, da:

– je posamezna oseba neposredno ali posredno imetnik najmanj 20% glasovalnih pravic ali najmanj 20% deleža v kapitalu druge osebe ali

– ima posamezna oseba zaradi dolgoročne poslovne povezave vpliv na upravljanje druge osebe;

13. obvladovanje:

– je upravljavska, kapitalska ali druga povezava med obvladujočo in odvisno osebo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe ali

– je razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo z drugo osebo, ki je podobno razmerju iz prve alineje te točke;

14. skupina je skupina oseb, ki jo sestavljajo:

– nadrejena oseba,

– podrejene osebe,

- osebe, v katerih je nadrejena oseba udeležena,
 - osebe, vključno z morebitnimi podskupinami, v katerih so udeležene podrejene osebe,
 - osebe, ki so z nadrejeno osebo povezane z upravljanjem na enotni podlagi po pogodbi, sklenjeni z nadrejeno osebo; ali po določbah podjetniške pogodbe ali statuta teh oseb ali drugega pravnega temelja; ali prek istih odgovornih oseb, ki predstavljajo večinski del organov vodenja, nadzora ali posloводства nadrejene osebe in ene ali več drugih oseb;
15. nadzorni organ je organ, ki je na podlagi sektorskih pravil pristojen za opravljanje nadzora nad nadzorovano osebo na posamični ali konsolidirani osnovi;
16. pristojni nadzorni organ:
- je nadzorni organ, ki je na podlagi sektorskih pravil pristojen za opravljanje konsolidiranega nadzora nad skupino oseb, v kateri je nadzorovana oseba iz finančnega konglomerata, še zlasti nadrejene osebe na vrhu posameznega sektorja;
 - je koordinator po 19., 20. ali 21. členu tega zakona;
 - je drug nadzorni organ, če tako odločijo nadzorni organi iz prve in druge alineje te točke;
17. država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP);
18. tretje države so države, ki niso države članice;
19. Komisija je Evropska komisija;
20. dopolnilni nadzor je nadzor, ki ga pristojni nadzorni organ opravlja na podlagi tega zakona;
21. konsolidirani nadzor je nadzor na konsolidirani osnovi, ki ga nadzorni organi izvajajo po sektorskih pravilih;
22. EBA je Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12; v nadaljnjem besedilu: uredba 1093/2010/EU);
23. EIOPA je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48; v nadaljnjem besedilu: uredba 1094/2010/EU);
24. ESMA je Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84; v nadaljnjem besedilu: uredba 1095/2010/EU);
25. ESA je skupni izraz za evropske nadzorne organe, in sicer: EBA, EIOPA in ESMA;
26. Skupni odbor je Skupni odbor evropskih nadzornih organov (ESA) ustanovljen s 54. členom naslednjih uredb: uredba 1093/2010/EU, uredba 1094/2010/EU in uredba 1095/2010/EU;
27. ESRB je Evropski odbor za sistemska tveganja, ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1).

3. člen

(razmerje tesnejše povezanosti)

- (1) Tesnejša povezanost pomeni razmerje, ko dve ali več fizičnih ali pravnih oseb neposredno ali posredno povezuje udeležba v smislu prve alineje 12. točke 2. člena tega zakona ali obvladovanje.
- (2) Dve ali več fizičnih ali pravnih oseb je v razmerju tesnejše povezanosti tudi, če so trajno povezane z isto osebo v položaju obvladovanja.

4. člen
(opredelitev poslov v skupini)

Posli v skupini so posli med osebami v finančnem konglomeratu in posli, ki jih namesto nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu neposredno ali posredno izvede:

- druga oseba iz iste skupine ali
- fizična ali pravna oseba, ki je v razmerju tesnejše povezanosti z drugo osebo iz skupine, ne glede na to, ali gre za pogodbene ali nepogodbene obveznosti in ne glede na to ali gre za odplačne ali neodplačne posle.

5. člen
(opredelitev koncentracije tveganj)

(1) Koncentracija tveganj pomeni vsako izpostavljenost tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da lahko na splošno ogrozi kapitalsko ustreznost ali finančni položaj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu.

(2) Izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka so lahko posledica kreditnih tveganj oziroma tveganj neizpolnitve nasprotne stranke, naložbenih tveganj, zavarovalnih tveganj, tržnih tveganj oziroma drugih tveganj ali kombinacije oziroma medsebojnega vplivanja teh tveganj.

6. člen
(vključitev družb za upravljanje)

(1) Nadzorni organi odločijo, po katerih sektorskih pravilih (bančnih, zavarovalniških ali trga vrednostnih papirjev) se družba za upravljanje vključi v okvir konsolidiranega nadzora bank in borznoposredniških družb in oziroma ali v okvir dodatnega nadzora zavarovalnic v zavarovalniški skupini.

(2) Pri sprejetju odločitve iz prejšnjega odstavka nadzorni organi smiselno uporabljajo sektorska pravila glede oblike in obsega vključitve finančnih institucij v okvir konsolidiranega nadzora bank in borznoposredniških družb ali sektorska pravila glede oblike in obsega vključitve pozavarovalnic v okvir dodatnega nadzora zavarovalnic v zavarovalniški skupini.

(3) Če je družba za upravljanje del finančnega konglomerata, jo pristojen nadzorni organ v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim za nadzor nad družbo za upravljanje, vključi v dopolnilni nadzor po tem zakonu v okviru izbranega sektorja iz finančnega sektorja, v skladu s prvim odstavkom tega člena.

6.a člen
(vključitev upraviteljev alternativnih investicijskih skladov)

(1) Nadzorni organi odločijo, po katerih sektorskih pravilih (bančnih, zavarovalniških ali trga vrednostnih papirjev) se upravitelj alternativnih investicijskih skladov vključi v okvir konsolidiranega nadzora bank ali borznoposredniških družb ali v okvir dopolnilnega nadzora zavarovalnic v zavarovalniški skupini.

(2) Pri sprejetju odločitve iz prejšnjega odstavka nadzorni organi smiselno uporabljajo sektorska pravila glede oblike in obsega vključitve finančnih institucij v okvir konsolidiranega nadzora bank in borznoposredniških družb ali sektorska pravila glede oblike in obsega glede vključitve pozavarovalnic v okvir dodatnega nadzora zavarovalnic v zavarovalniški skupini.

(3) Če je upravitelj alternativnih investicijskih skladov del finančnega konglomerata, ga pristojni nadzorni organ v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim za nadzor nad upraviteljem alternativnih investicijskih skladov, vključi v dopolnilni nadzor po tem zakonu v okviru izbranega sektorja iz finančnega sektorja v skladu s prvim odstavkom tega člena.

7. člen
(mešani finančni holding)

Mešani finančni holding je nadrejena oseba, ki ni nadzorovana oseba po tem zakonu in ki skupaj s svojimi podrejenimi osebami, od katerih je najmanj ena nadzorovana oseba s sedežem v državi članici in drugimi osebami tvori finančni konglomerat.

8. člen
(finančni konglomerat)

(1) Finančni konglomerat je skupina, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

– na vrhu skupine je nadzorovana oseba, ki je nadrejena osebi iz finančnega sektorja ali je v njej udeležena ali je s to osebo povezana na način iz pete alinee 14. točke 2. člena tega zakona;

– v skupini je najmanj ena oseba iz zavarovalniškega sektorja in najmanj ena iz bančnega sektorja ali iz sektorja trga vrednostnih papirjev;

– konsolidirana oziroma združena dejavnost oseb iz zavarovalniškega sektorja v skupini in konsolidirana oziroma združena dejavnost oseb iz bančnega sektorja in iz sektorja trga vrednostnih papirjev sta pomembni v smislu drugega ali šestega odstavka 9. člena in 10. člena tega zakona.

(2) Finančni konglomerat je tudi skupina, na vrhu katere ni nadzorovane osebe, če poleg pogojev iz druge in tretje alinee prejšnjega odstavka izpolnjuje naslednje pogoje:

– najmanj ena podrejena oseba v skupini je nadzorovana oseba;

– dejavnosti v skupini se ob upoštevanju meril iz 9. člena tega zakona pretežno opravljajo v finančnem sektorju.

(3) Za finančni konglomerat se šteje tudi podskupina v skupini, če izpolnjuje pogoje iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Za namen opredelitve finančnega konglomerata iz tega člena so nadzorovane osebe le tiste s sedežem v Evropski uniji.

2. poglavje

UGOTOVITEV FINANČNEGA KONGLOMERATA IN KOORDINATORJA

9. člen
(merila za ugotovitev finančnega konglomerata)

(1) V skupini se pretežno opravljajo dejavnosti finančnega sektorja, če seštevka bilančnih vsot nadzorovanih in nenadzorovanih oseb iz posameznih finančnih sektorjev presega prag 40% bilančne vsote celotne skupine (koeficient bilančne vsote).

(2) Dejavnosti v posameznih sektorjih finančnega sektorja so pomembne, če povprečni koeficient posameznega sektorja iz finančnega sektorja, izračunan iz koeficienta bilančne vsote in koeficienta kapitalskih zahtev posameznih sektorjev iz finančnega sektorja presega 10%.

(3) Za namen iz prejšnjega odstavka se bančni sektor in sektor trga vrednostnih papirjev štejeta skupaj kot en sektor finančnega sektorja.

(4) Koeficient bilančne vsote posameznega sektorja iz finančnega sektorja se izračuna iz seštevka bilančnih vsot oseb posameznega sektorja iz finančnega sektorja v bilančni vsoti vseh oseb finančnega sektorja v skupini (koeficient bilančne vsote).

(5) Koeficient kapitalskih zahtev oseb posameznega sektorja iz finančnega sektorja se izračuna iz seštevka kapitalskih zahtev posameznega sektorja iz finančnega sektorja v

skupnih kapitalskih zahtevah vseh oseb finančnega sektorja v skupini (koeficient kapitalskih zahtev).

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena se šteje, da so dejavnosti v posameznih sektorjih finančnega sektorja pomembne, če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini presega 6 milijard eurov.

(7) Nadzorni organi vsako leto za posamezni finančni konglomerat ocenijo opustitev uporabe določb dopolnilnega nadzora iz 12., 13. in 14. člena tega zakona in pregledajo količinske kazalnike, določene v 9. in 10. členu tega zakona, ter ocene finančnih skupin z vidika tveganj.

10. člen

(najmanjši in najpomembnejši sektor)

(1) Najmanjši sektor v finančnem sektorju finančnega konglomerata je tisti z najmanjšim povprečnim koeficientom, ki se izračuna iz koeficienta bilančne vsote in koeficienta kapitalskih zahtev. Najpomembnejši sektor v finančnem sektorju finančnega konglomerata je sektor z največjim povprečnim koeficientom iz prejšnjega stavka tega odstavka.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka se bančni sektor in sektor trga vrednostnih papirjev štejeta skupaj kot en sektor finančnega sektorja.

11. člen

(izračun koeficienta bilančne vsote in kapitalskih zahtev)

(1) Pri izračunu koeficienta bilančne vsote iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona se seštevajo bilančne vsote posameznih oseb iz letnih računovodskih izkazov, če pa gre za udeležbo, se upošteva sorazmerni del bilančnih vsot posameznih oseb, pri katerih ima skupina udeležbo. Če so na voljo konsolidirani izkazi, se ti uporabijo namesto posameznih izkazov oseb v skupini.

(2) Pri izračunu koeficienta kapitalskih zahtev iz petega odstavka 9. člena tega zakona se smiselno uporabi prejšnji odstavek, pri čemer pa morajo nadzorni organi upoštevati določbe sektorskih pravil za izračun kapitalskih zahtev.

(3) Podrobnejši predpis v zvezi s prilagojenim načinom izračuna kapitalskih zahtev tudi za osebe v finančnem konglomeratu, ki niso nadzorovane ali niso vključene v izračun kapitalskih zahtev na konsolidirani osnovi, izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor.

12. člen

(izjeme pri ugotavljanju izpolnjevanja meril)

(1) Pristojni nadzorni organi lahko ob neizpolnjevanju meril iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in izpolnjevanja merila iz šestega odstavka 9. člena tega zakona sporazumno sprejmejo odločitev, da skupine ne bodo obravnavali kot finančni konglomerat ali da se za skupino ne bodo uporabljale določbe tega zakona, ki se nanašajo na koncentracijo tveganj, posle v skupini ali sisteme notranjih kontrol ter obvladovanje tveganj, če presodijo, da uporaba teh določb ni potrebna oziroma bi bila glede na namen dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

(2) Pristojni nadzorni organi lahko ob izpolnjevanju meril iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in neizpolnjevanja merila iz šestega odstavka 9. člena tega zakona sporazumno sprejmejo odločitev, da skupine ne bodo obravnavali kot finančni konglomerat ali da se za skupino ne bodo uporabljale določbe tega zakona, ki se nanašajo na koncentracijo tveganj, posle v skupini ali sisteme notranjih kontrol ter obvladovanje tveganj, če presodijo, da

uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na namen dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

(3) O odločitvah iz tega člena pristojni nadzorni organi obvestijo vse druge udeležene nadzorne organe in jih, razen v izjemnih primerih, če presodijo, da je to pomembno za doseganje dopolnilnega nadzora, javno objavijo.

13. člen

(izključitev oseb iz izračuna koeficientov)

(1) Pri ugotavljanju obstoja finančnega konglomerata lahko pristojni nadzorni organi s skupnim dogovorom izključijo osebo iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona, če gre za osebo, ki glede ciljev dopolnilnega nadzora predstavlja zanemarljivi del poslovanja skupine. Ob izključitvi več oseb na podlagi tega odstavka je treba te kljub temu vključiti, če skupaj presegajo okvir zanemarljivega pomena.

(2) Pristojni nadzorni organi s skupnim dogovorom lahko izključijo osebo iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona tudi, kadar bi bila njena vključitev neustrezna ali zavajajoča glede na cilje dopolnilnega nadzora. V tem primeru se koordinator pred sprejetjem odločitve posvetuje z drugimi pristojnimi nadzornimi organi, razen če gre za nujne primere.

(3) Pristojni nadzorni organi lahko s skupnim dogovorom izključijo osebo iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona tudi, kadar ima sedež v tretji državi, v kateri obstajajo pravne ovire za prenos informacij, potrebnih za izvajanje tega zakona.

(4) Za izognitev nenadni spremembi ureditve nadzora se pristojni nadzorni organi lahko dogovorijo, da se pri ugotavljanju finančnega konglomerata upošteva izpolnjevanje meril iz 9. člena tega zakona za pretekla tri leta glede na leto ugotavljanja finančnega konglomerata oziroma se za izpolnjevanje teh meril upošteva drugo obdobje, če se struktura skupine bistveno spremeni.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena pristojni nadzorni organi ne smejo izključiti osebe iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona, če se je oseba preselila iz države članice v tretjo državo in iz dokazil izhaja, da je oseba zamenjala sedež z namenom izognitve zakonskim zahtevam.

(6) Pri ugotavljanju obstoja finančnega konglomerata lahko pristojni nadzorni organi s skupnim dogovorom iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona izključijo eno ali več udeležb v osebah iz manjšega sektorja v finančnem sektorju, če so udeležbe v te osebe odločilne za ugotovitev finančnega konglomerata in so skupno zanemarljive glede na cilje dopolnilnega nadzora.

(7) Pristojni nadzorni organi lahko v izjemnih primerih, če presodijo, da je to še posebej pomembno za doseganje ciljev dopolnilnega nadzora, na podlagi skupnega dogovora v osnovo za izračun izpolnjevanja meril iz 9. in 10. člena tega zakona namesto bilančne vsote vključijo ali dodajo enega ali več naslednjih parametrov: sestava prihodkov, zunajbilančne dejavnosti, premoženje v upravljanju.

(8) Če je bil finančni konglomerat že ugotovljen, pristojni nadzorni organi odločitve iz prvega do šestega odstavka tega člena sprejemajo na podlagi predloga koordinatorja tega finančnega konglomerata.

14. člen

(uporaba nižanih vrednosti pragov)

(1) Pristojni nadzorni organi lahko odločijo, da se za finančni konglomerat, ki je že predmet dopolnilnega nadzora v skladu s tem zakonom, znižata pragova iz prvega in drugega odstavka 9. člena tega zakona, če se njune vrednosti (koeficienti) znižajo pod 40% oziroma pod 10%. Znižani vrednosti pragov 35% oziroma 8 se uporabljata v naslednjih treh letih

glede na leto ugotovitve znižanih vrednosti pragov, da se prepreči nenadna sprememba ureditve nadzora.

(2) Pristojni nadzorni organi lahko odločijo, da se za finančni konglomerat, ki je že predmet dopolnilnega nadzora v skladu s tem zakonom, zniža prag iz šestega odstavka 9. člena tega zakona, če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini pade pod 6 milijard evrov. Znižana vrednost 5 milijard evrov se uporablja v naslednjih treh letih glede na leto ugotovitve znižanih vrednosti pragov, da se prepreči nenadna sprememba ureditve nadzora.

(3) V obdobju, na katero se nanašata prvi in drugi odstavek tega člena, lahko koordinator v dogovoru z drugimi pristojnimi nadzornimi organi odloči, da se znižane vrednosti prenehajo uporabljati.

15. člen

(sodelovanje nadzornih organov in posredovanje informacij pri ugotavljanju finančnega konglomerata)

(1) Nadzorni organi, ki so nadzorovanim osebam izdali dovoljenja, morajo na podlagi tega zakona ugotoviti katero koli skupino, ki bi lahko predstavljala finančni konglomerat po tem zakonu. Nadzorni organi morajo medsebojno sodelovati in si na zahtevo ali na lastno pobudo medsebojno izmenjevati informacije, ki so bistvene za ugotovitev obstoja finančnega konglomerata, v skladu s tem zakonom.

(2) Če nadzorni organi po medsebojni izmenjavi informacij ne razpolagajo z zadostnimi informacijami, ki jih potrebujejo za ugotovitev obstoja finančnega konglomerata, jih pridobijo od nadzorovanih oseb v skupini.

(3) Pristojni nadzorni organi za prilagojeni izračun kapitalskih zahtev v skladu z 11. členom tega zakona zahtevajo ustrezne informacije od nadrejenih nadzorovanih oseb. Kadar na vrhu skupine ni nadzorovane osebe, lahko pristojni nadzorni organi pridobijo takšne informacije od nadrejene osebe.

(4) Koordinator mora o ugotovitvi finančnega konglomerata in imenovanju koordinatorja obvestiti nadzorne organe, ki so izdali dovoljenja nadzorovanim osebam v skupini, pristojne organe v državi članici, v kateri ima mešani finančni holding svoj sedež, in Skupni odbor.

(5) Podrobnejši predpis v zvezi s posredovanjem informacij v skladu s tem členom izda minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor.

16. člen

(obvestilo o ugotovitvi finančnega konglomerata in določitev koordinatorja)

(1) Če nadzorni organ na podlagi meril iz tega zakona ugotovi, da je posamezna nadzorovana oseba del skupine, ki je ali ki bi lahko bila finančni konglomerat v skladu s tem zakonom, je dolžan o tem nemudoma obvestiti druge udeležene nadzorne organe skupine in Skupni odbor.

(2) Nadzorni organi, ki so prejeli obvestilo iz prejšnjega odstavka, na podlagi izpolnjevanja meril iz tega zakona ugotovijo ali skupina izpolnjuje pogoje za finančni konglomerat in določijo koordinatorja ali druge pristojne nadzorne organe v skladu s 16. točko 2. člena ter z 19., 20. in 21. členom tega zakona.

(3) Kadar nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona ugotovi, da je del skupine, ki bi lahko predstavljala finančni konglomerat, mora v roku osmih dni od dneva ugotovitve o tem pisno obvestiti nadzorni organ. Podrobnejšo vsebino obvestila lahko s predpisom določi minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor.

17. člen

(odločba o ugotovitvi obstoja in prenehanju finančnega konglomerata)

(1) Koordinator mora o ugotovitvi, da je bila neka skupina spoznana za finančni konglomerat, izdati odločbo o ugotovitvi finančnega konglomerata in jo vročiti nadrejeni osebi, ki je na vrhu skupine. Nadrejena oseba v osmih dneh od prejema odločbe o ugotovitvi finančnega konglomerata obvesti o tem vse nadzorovane osebe v skupini.

(2) Če na vrhu skupine ni nadrejene osebe, koordinator vroči odločbo o ugotovitvi finančnega konglomerata nadzorovani osebi z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem sektorju iz finančnega sektorja v skupini. Ta nadzorovana oseba v osmih dneh od prejema odločbe o ugotovitvi finančnega konglomerata obvesti o tem vse nadzorovane osebe v skupini.

(3) Odločba o ugotovitvi finančnega konglomerata mora poleg sestavin, ki jih mora vsebovati vsaka odločba v skladu s prvim odstavkom 42. člena tega zakona, vsebovati tudi:

- navedbo oseb v skupini;
- navedbo pristojnega nadzornega organa in koordinatorja;
- poziv osebi iz prvega ali drugega odstavka tega člena, da v 15 dneh od prejema te odločbe sporoči koordinatorju ime finančnega konglomerata.

(4) Koordinator mora o ugotovitvi finančnega konglomerata in imenovanju koordinatorja obvestiti nadzorne organe, ki so izdali dovoljenja nadzorovanim osebam v skupini, organe v državi članici, v kateri ima mešani finančni holding svoj sedež, nadzorne organe v tretjih državah ob izpolnjenem pogoju enakovrednega nadzora, če ima nadrejena oseba sedež zunaj države članice, in Skupni odbor.

(5) Če skupina preneha izpolnjevati merila za finančni konglomerat, mora oseba na vrhu skupine oziroma nadzorovana oseba iz drugega odstavka tega člena o tem pisno obvestiti koordinatorja v roku osmih dni od dneva ugotovitve o prenehanju izpolnjevanja meril za finančni konglomerat.

(6) Če koordinator ugotovi, da zaradi neizpolnjevanja pogojev iz 9., 10. ter 12. do 14. člena tega zakona dopolnilni nadzor ne bi bil več primeren, po posvetovanju z drugimi udeleženi nadzornimi organi vroči osebi iz petega odstavka tega člena odločbo o prenehanju finančnega konglomerata. Koordinator mora o prenehanju finančnega konglomerata obvestiti tudi osebe iz četrtega odstavka tega člena.

18. člen

(register finančnih konglomeratov)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, vodi register finančnih konglomeratov, ugotovljenih v skladu s tem zakonom (v nadaljevanju: register). Register je javno dostopen ter mora vsebovati podatke o imenu finančnega konglomerata, navedbo oseb v finančnem konglomeratu, navedbo pristojnih nadzornih organov in koordinatorja.

(2) Koordinator mora v desetih dneh od prejema sporočila iz tretje alineje tretjega odstavka 17. člena tega zakona ministrstvu, pristojnemu za finance, poslati podatke iz prejšnjega odstavka.

(3) Natančnejšo vsebino registra, postopek vpisa in izbrisa, ter način dostopa do podatkov v registru predpiše s podzakonskim aktom minister, pristojen za finance.

19. člen

(merila za določitev koordinatorja)

(1) Za zagotavljanje dopolnilnega nadzora nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu udeleženi nadzorni organi iz Republike Slovenije in drugih držav članic ter nadzorni organi držav članic, v katerih ima svoj sedež mešani finančni holding in nadzorni organi iz Republike Slovenije, če je tam sedež mešanega finančnega holdinga, izmed sebe imenujejo koordinatorja, odgovornega za usklajevanje in opravljanje nalog dopolnilnega nadzora.

(2) Pri imenovanju koordinatorja se upoštevata zlasti dve merili:

1. če je na vrhu finančnega konglomerata nadzorovana oseba s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje tej nadzorovani osebi v skladu s sektorskimi pravili;
2. če na vrhu finančnega konglomerata ni nadzorovane osebe, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ, določen v skladu z dodatnimi merili iz 20. člena tega zakona.

20. člen

(dodatna merila za določitev koordinatorja)

Dodatna merila za določitev koordinatorja so:

1. če je nadrejena oseba nadzorovane osebe mešani finančni holding, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje tej nadzorovani osebi v skladu s sektorskimi pravili;
2. če imata najmanj dve nadzorovani osebi s sedežem v Republiki Sloveniji in v eni od drugih držav članic za nadrejeno osebo isti mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, ena od nadzorovanih oseb pa je pridobila dovoljenje v Republiki Sloveniji, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje tej osebi v skladu s sektorskimi pravili;
3. če je več nadzorovanih oseb iz različnih finančnih sektorjev pridobilo dovoljenje v Republiki Sloveniji, kjer ima svoj sedež tudi mešani finančni holding, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ nadzorovane osebe iz najpomembnejšega sektorja finančnega sektorja;
4. če je na vrhu finančnega konglomerata več mešanih finančnih holdingov s sedeži v Republiki Sloveniji in v več drugih državah članicah in je v vsaki od teh držav nadzorovana oseba, nalogo koordinatorja opravlja nadzorni organ nadzorovane osebe z največjo bilančno vsoto, če gre za osebe v istem sektorju finančnega sektorja ali nadzorni organ nadzorovane osebe v najpomembnejšem sektorju finančnega sektorja;
5. če je mešani finančni holding nadrejen najmanj dvema nadzorovanima osebama s sedežem v več državah članicah in hkrati nobena od nadzorovanih oseb ni pridobila dovoljenja v državi članici, kjer ima sedež mešani finančni holding, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ nadzorovane osebe z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem sektorju finančnega sektorja;
6. če na vrhu finančnega konglomerata ni nadrejene osebe ter v vseh drugih primerih, naloge koordinatorja opravlja nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje nadzorovani osebi z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem sektorju finančnega sektorja.

21. člen

(izjeme pri upoštevanju meril za določitev koordinatorja)

(1) Nadzornim organom iz prvega odstavka 19. člena tega zakona na podlagi skupnega dogovora ni treba upoštevati meril iz 19. ter 20. člena tega zakona, če njihova uporaba ne bi bila primerna glede na strukturo finančnega konglomerata in sorazmerni pomen njegovih dejavnosti v posameznih državah in za koordinatorja določijo drug nadzorni organ.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka nadzorni organi pred sprejetjem odločitve pozovejo nadzorovano osebo iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki je na vrhu finančnega konglomerata, da jim pošlje mnenje glede njihovega predloga iz prejšnjega odstavka.

3. poglavje

DOPOLNILNI NADZOR

3.1 Obseg dopolnilnega nadzora

22. člen

(obseg dopolnilnega nadzora)

(1) Nadzorovane osebe s sedežem v državah članicah, ki so del finančnega konglomerata, so predmet dopolnilnega nadzora v obsegu in na način, ki je določen s tem zakonom.

(2) Predmet dopolnilnega nadzora so na ravni finančnega konglomerata v skladu z določbami iz poglavij 3.2 (Obvladovanje tveganja) in 3.3 (Opravljanje dopolnilnega nadzora) tega zakona naslednje nadzorovane osebe s sedežem v Republiki Sloveniji:

1. vsaka nadzorovana oseba, ki je na vrhu finančnega konglomerata;

2. vsaka nadzorovana oseba, ki ji je nadrejen mešani finančni holding s sedežem v državi članici;

3. vsaka nadzorovana oseba, ki je povezana z osebo iz drugega sektorja finančnega sektorja z upravljanjem na enotni podlagi po pogodbi ali po določbah podjetniške pogodbe ali statuta te osebe ali drugega pravnega temelja ali prek istih odgovornih oseb, ki predstavljajo večinski del organov vodenja, nadzora ali posloводства osebe iz drugega finančnega sektorja.

(3) Če je finančni konglomerat podskupina drugega finančnega konglomerata, ki izpolnjuje zahteve iz prejšnjega odstavka, lahko pristojni nadzorni organi uporabijo določbe iz poglavja 3.2 (Obvladovanje tveganja) in 3.3 (Opravljanje dopolnilnega nadzora) tega zakona le za nadzorovane osebe iz tega drugega finančnega konglomerata, pojma skupina in finančni konglomerat pa se uporabljata le za ta drugi finančni konglomerat.

(4) Opravljanje dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata ne pomeni, da nadzorni organi opravljajo posamični nadzor nad mešanim finančnim holdingom, nadzorovanimi osebami v finančnem konglomeratu iz tretje države ali nad nenadzorovanimi osebami v finančnem konglomeratu.

23. člen

(dopolnilni nadzor nad drugimi nadzorovanimi osebami)

(1) Nadzorovana oseba, ki ni predmet dopolnilnega nadzora po drugem odstavku 22. člena tega zakona in katere nadrejena oseba je nadzorovana oseba ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, je predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata v skladu z 52. in 53. členom tega zakona.

(2) Če ima pravna ali fizična oseba udeležbo ali kapitalske povezave v eni ali več nadzorovanih osebah, ki niso navedene v 22. členu tega zakona ali v prejšnjem odstavku ali če ima brez udeležbe ali kapitalskih povezav močan vpliv na te osebe, se pristojni nadzorni organi dogovorijo ali in v kakšnem obsegu bodo v skladu s cilji dopolnilnega nadzora izvajali dopolnilni nadzor nad temi nadzorovanimi osebami, kakor če bi skupaj sestavljale finančni konglomerat.

(3) Za izvajanje dopolnilnega nadzora iz prejšnjega odstavka mora biti najmanj ena oseba nadzorovana oseba s sedežem v državi članici, hkrati pa morata biti izpolnjena pogoja iz druge in tretje alineje prvega odstavka 8. člena tega zakona. Pri sprejetju odločitve o izvajanju dopolnilnega nadzora iz prejšnjega odstavka pristojni nadzorni organi upoštevajo cilje tega nadzora.

(4) Nadzorni organi iz Republike Slovenije pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti po tem zakonu upoštevajo smernice, standarde in druga priporočila Skupnega odbora in regulativne tehnične standarde Evropske komisije.

3.2 Obvladovanje tveganj

24. člen (kapitalska ustreznost)

(1) Nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu morajo na ravni finančnega konglomerata razpolagati z ustreznim kapitalom, ki mora izpolnjevati najmanj kapitalske zahteve, izračunane v skladu s predpisom iz prvega odstavka 26. člena tega zakona.

(2) Nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu morajo sprejeti in izvajati ustrezno politiko zagotavljanja kapitalske ustreznosti na ravni finančnega konglomerata.

(3) Ne glede na metodo, ki se bo uporabila za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu, mora nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona zagotoviti, da bodo pri izračunu dopolnilnih kapitalskih zahtev na ravni finančnega konglomerata upoštevana načela, ki se nanašajo na:

– izločitev dvojne ali večkratne uporabe kapitala ter neustreznega ustvarjanja kapitala v skupini;

– zagotavljanje primernosti sestavin kapitala za pokritje dopolnilnih kapitalskih zahtev ob upoštevanju možnih omejitev prenosa kapitala znotraj skupine.

(4) Nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki je na vrhu finančnega konglomerata ali mešani finančni holding (če na vrhu finančnega konglomerata ni nadzorovane osebe) ali druga nadzorovana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in s finančnim konglomeratom z odločbo določi koordinator, je dolžna v skladu s predpisom iz prvega odstavka 26. člena tega zakona ter odločbo iz drugega odstavka 25. člena tega zakona in odločbo iz drugega odstavka 26. člena tega zakona najmanj enkrat v šestih mesecih opraviti izračun kapitala in dopolnilnih kapitalskih zahtev iz prvega odstavka tega člena ter koordinatorju poslati rezultat izračuna in ustrezne podatke, ki so bili podlaga za izračun.

(5) Za nadzor nad izvajanjem prvega do četrtega odstavka tega člena je pristojen koordinator.

25. člen (izključitev oseb iz izračuna kapitalske ustreznosti)

(1) Za ugotavljanje kapitalske ustreznosti se v izračun iz prvega odstavka 24. člena tega zakona ter v dopolnilni nadzor na način in v obsegu, ki je določen v predpisu iz prvega odstavka 26. člena tega zakona, vključijo vse osebe iz finančnega sektorja. Koordinator od vsake osebe iz prejšnjega stavka lahko zahteva podatke, potrebne za izračun kapitalskih zahtev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko koordinator za ugotavljanje kapitalske ustreznosti z odločbo izključi osebo v primerih iz prvega do tretjega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Če je koordinator posamezno osebo iz prejšnjega odstavka v skladu s prvim in drugim odstavkom 13. člena tega zakona izključil iz izračuna kapitalske ustreznosti, lahko nadzorni organ, če izključena oseba opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji, podatke o tej osebi, ki bi olajšali nadzor nad nadzorovano osebo, zahteva od osebe na vrhu finančnega konglomerata.

26. člen (izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev)

(1) Za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor, izda podzakonski akt v skladu s tehničnimi načeli

in metodami iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, upošteva je sektorske predpise posameznega finančnega sektorja.

(2) Koordinator posameznega finančnega konglomerata, po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in z nadzorovano osebo na vrhu finančnega konglomerata oziroma z mešanim finančnim holdingom, z odločbo določi, katera metoda iz prejšnjega odstavka se bo uporabljala za ta finančni konglomerat.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko nadzorni organ, če je na vrhu finančnega konglomerata nadzorovana oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Republiki Sloveniji ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, z odločbo zahteva, da se izračun opravi po metodi, predpisani s podzakonskim aktom iz prvega odstavka tega člena.

27. člen (koncentracija tveganj)

(1) Nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu morajo na ravni finančnega konglomerata skrbeti za primerno koncentracijo tveganj.

(2) Koordinator opravlja dopolnilni nadzor koncentracije tveganj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi predpisi in sektorskimi pravili.

28. člen (izvajanje dopolnilnega nadzora koncentracije tveganj)

(1) Nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki je na vrhu finančnega konglomerata ali mešani finančni holding (če na vrhu konglomerata ni nadzorovane osebe) ali druga nadzorovana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in s finančnim konglomeratom z odločbo določi koordinator, mora najmanj enkrat v šestih mesecih poročati koordinatorju o pomembnejših koncentracijah tveganj na ravni finančnega konglomerata in mu predložiti ustrezne podatke. Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor, izda predpis o pomembnejših koncentracijah tveganj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu s tem zakonom in Prilogo II k Direktivi 2002/87/ES.

(2) Pri nadzoru spoštovanja določb o koncentraciji tveganj koordinator spremlja predvsem tveganja iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, z namenom ugotavljanja tveganj škodljivih vplivov na nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu, tveganj konflikta interesov in tveganj nespoštovanja oziroma izogibanja določbam sektorskih pravil ter stopnjo ali obseg navedenih tveganj.

(3) Nadzorni organi lahko na ravni finančnega konglomerata uporabljajo določbe sektorskih pravil o koncentraciji tveganj predvsem, da bi preprečili izogibanje določbam sektorskih pravil.

(4) črtan

29. člen (omejitve in zahteve dopolnilnega nadzora koncentracije tveganj)

(1) Nadzorni organ lahko v skladu z določbami tega zakona in določbami sektorskih predpisov z odločbo določi količinske ali druge omejitve oziroma sprejme druge nadzorne ukrepe za doseganje ciljev dopolnilnega nadzora glede koncentracije tveganj na ravni finančnega konglomerata.

(2) Če je na vrhu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se za ugotavljanje koncentracije tveganj uporabijo pravila najpomembnejšega sektorja v finančnem sektorju iz finančnega konglomerata za finančni sektor kot celoto, vključno z mešanim finančnim holdingom.

(3) Koordinator lahko od vsake osebe iz finančnega sektorja v finančnem konglomeratu zahteva podatke, ki so potrebni za nadzor nad pomembnejšimi koncentracijami tveganj na ravni finančnega konglomerata.

30. člen (posli v skupini)

(1) Nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu morajo na ravni finančnega konglomerata skrbeti, da ne sklepajo takšnih poslov v skupini, ki bi imeli škodljiv vpliv na nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu ali ki bi povzročili nastanek konflikta interesov oziroma s katerimi bi se osebe iz skupine lahko izognile določbam sektorskih pravil.

(2) Koordinator opravlja dopolnilni nadzor poslov v skupini nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu z določbami tega zakona, na njegovi podlagi sprejetih predpisov in sektorskih pravil. Koordinator nadzoruje posle v skupini z namenom ugotavljanja tveganj škodljivih vplivov na nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu, tveganja konflikta interesov tveganja nespoštovanja oziroma izogibanja določbam sektorskih pravil ter ugotavljanja stopnje ali obsega navedenih tveganj.

(3) Koordinator po posvetovanju z pristojnimi nadzornimi organi in po posvetovanju z nadzorovano osebo na vrhu finančnega konglomerata oziroma z mešanim finančnim holdingom lahko z odločbo opredeli pomembne posle po vrednosti in vrsti. Do izdaje odločbe se šteje, da je posel v skupini pomemben, če njegova vrednost presega najmanj 5% skupnih kapitalskih zahtev na ravni finančnega konglomerata.

(4) Nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki je na vrhu finančnega konglomerata ali mešani finančni holding (če na vrhu konglomerata ni nadzorovane osebe) ali druga nadzorovana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in s finančnim konglomeratom z odločbo določi koordinator, mora najmanj enkrat v šestih mesecih poročati koordinatorju o vsakem pomembnem poslu nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu. Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor, izda predpis o pomembnih poslih nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu s tem zakonom in Prilogo II k Direktivi 2002/87/ES.

(5) Nadzorni organi lahko na ravni finančnega konglomerata uporabljajo določbe sektorskih pravil o poslih v skupini, predvsem za preprečitev izogibanja določbam sektorskih pravil.

(6) črtan

31. člen (omejitve in zahteve dopolnilnega nadzora poslov v skupini)

(1) Nadzorni organi lahko v skladu z določbami tega zakona in določbami sektorskih predpisov z odločbo določijo dodatne količinske omejitve oziroma določijo dodatne kvalitativne zahteve ali sprejmejo dodatne nadzorne ukrepe za doseganje ciljev dopolnilnega nadzora poslov v skupini na ravni finančnega konglomerata.

(2) Če je na vrhu finančnega konglomerata mešani finančni holding, veljajo sektorska pravila glede poslov v skupini najpomembnejšega finančnega sektorja v finančnem konglomeratu za ta sektor kot celoto, vključno z mešanim finančnim holdingom.

(3) Koordinator od vsake osebe iz finančnega sektorja v finančnem konglomeratu lahko zahteva podatke, ki so potrebni za dopolnilni nadzor poslov v skupini na ravni finančnega konglomerata.

32. člen

(postopki upravljanja s kapitalom in tveganji ter sistemi notranjih kontrol)

(1) Nadzorovane osebe morajo na ravni finančnega konglomerata vzpostaviti ustrezne postopke upravljanja s kapitalom in tveganji ter sisteme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke.

(2) Postopki upravljanja s kapitalom in tveganji morajo vključevati:

a) zanesljiv in pregleden sistem vodenja ter upravljanja s kapitalom in tveganji v skladu z odobrenimi strategijami in poslovnimi politikami nadzorovanih oseb iz prejšnjega odstavka ter njihovo periodično preverjanje na ravni finančnega konglomerata, vključujoč vsa predvidena tveganja;

b) ustrezne politike izpolnjevanja zahtev o kapitalski ustreznosti, ki vključujejo tudi vpliv njihovih poslovnih strategij na obseg in vrsto tveganj, ter na kapitalske zahteve v skladu s predpisi o kapitalski ustreznosti na ravni finančnega konglomerata;

c) ustrezne postopke, ki zagotavljajo:

– da so njihovi kontrolni sistemi za spremljanje tveganj učinkovito vgrajeni v njihovo organizacijo in

– da so sprejeti vsi ukrepi, ki zagotavljajo, da so vgrajeni sistemi notranjih kontrol v vseh osebah, vključenih v obseg dopolnilnega nadzora, konsistentni ter omogočajo merjenje, spremljanje in nadzor tveganj na ravni finančnega konglomerata,

d) ustrezne ureditve za razvoj ter če je potrebno, izdelavo načrtov obnove in reševanja. Ti postopki se morajo redno posodabljati.

33. člen

(sistemi notranjih kontrol)

Sistemi notranjih kontrol morajo vključevati:

– ustrezne sisteme ugotavljanja kapitalske ustreznosti, ki omogočajo odkrivanje in merjenje vseh pomembnih tveganj, ki se lahko pojavijo, ter določijo ustrezno uskladitev obsega kapitala glede na ugotovljena tveganja;

– zanesljive postopke poročanja in računovodske postopke za odkrivanje, merjenje, spremljanje ter nadzor poslov med osebami v skupini in koncentracije tveganj.

34. člen

(nadzor sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja s kapitalom in tveganji)

(1) Vse nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu, vključene v dopolnilni nadzor, morajo imeti ustrezne sisteme notranjih kontrol za pripravo in pošiljanje informacij, pomembnih za dopolnilni nadzor.

(2) Nadzorovane osebe morajo na ravni finančnega konglomerata svojim nadzornim organom redno sporočati podrobnosti o pravni in organizacijski strukturi ter upravljanju, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic.

(3) Nadzorovane osebe morajo letno na ravni finančnega konglomerata objaviti opis pravne in organizacijske strukture ter upravljanja ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije, ki jih morajo objaviti v skladu s sektorskimi pravili.

(4) Koordinator nadzira sisteme notranjih kontrol in postopke upravljanja s kapitalom in tveganji v skladu z 32. in 33. členom tega zakona in prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(5) Koordinator lahko od vsake osebe iz finančnega sektorja v finančnem konglomeratu zahteva podatke, ki so potrebni za dopolnilni nadzor nad delovanjem sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja s tveganji na ravni finančnega konglomerata.

(6) Pristojni organi uskladijo uporabo oziroma izvajanje dopolnilnega nadzora v delu sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja s kapitalom in tveganji s postopki nadzora po zakonu, ki ureja bančništvo.

35. člen

(revizija nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu)

(1) Letno poročilo in konsolidirano letno poročilo nadzorovane osebe iz drugega odstavka 22. člena tega zakona mora pregledati pooblaščen revizor v skladu s sektorskimi pravili.

(2) Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor in Slovenskim inštitutom za revizijo lahko podrobneje določi pogoje za izbiro revizorja oziroma revizorke (v nadaljnjem besedilu: revizor) nadzorovane osebe iz drugega odstavka 22. člena tega zakona ter podrobnejšo vsebino revizijskega pregleda in revizijskega poročila.

(3) Koordinator lahko od revizorja nadzorovane osebe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

36. člen

(pogoji za člane uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства v mešanih finančnih holdingih)

(1) Za člana oziroma članico (v nadaljnjem besedilu: član) uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства mešanega finančnega holdinga, ki je nadrejena oseba v finančnem konglomeratu, je lahko imenovana samo oseba z velikim ugledom in zadostnimi izkušnjami. Šteje se, da je pogoju iz prejšnjega stavka zadoščeno, če kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je neomejeno poslovno sposobna oseba, ki ima ustrezne osebnostne lastnosti in najmanj triletno delovne izkušnje, potrebne za vodenje poslov nadzorovane osebe, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z nadzorovano osebo, ali druge pravne osebe primerljive velikosti in dejavnosti kakor nadzorovana oseba, ali ki je strokovnjak na teh področjih;

2. da ni bil pravnomočno obsojen na kazen zapora več kakor tri mesece zaradi:

a) naklepno storjenih kaznivih dejanj zoper gospodarstvo ali

b) zaradi naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: ogrožanje varnosti pri delu, prikrivanje, izdaja in neupravičena pridobitev poslovne tajnosti, pranje denarja, izdaja uradne tajnosti, povzročitev splošne nevarnosti ali izdaja državne tajnosti, ki še niso bila izbrisana iz kazenske evidence.

(2) Organ, pristojen za imenovanje kandidatov na mesto člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства mešanega finančnega holdinga, mora določiti podrobnejšo vsebino dokumentacije, s katero kandidat dokazuje izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Organ, pristojen za imenovanje kandidatov na mesto člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства mešanega finančnega holdinga, lahko imenuje za člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства samo tistega kandidata, ki na podlagi listin in dokumentacije dokaže izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena. Organ iz prejšnjega stavka mora o svoji odločitvi v treh delovnih dneh od dneva imenovanja obvestiti koordinatorja.

(4) Če organ, pristojen za imenovanje kandidatov na mesto člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства mešanega finančnega holdinga, ugotovi, da član uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka tega člena, je to razlog za odpoklic. Organ mora o ugotovljenem neizpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena v treh delovnih dneh od dneva ugotovitve o neizpolnjevanju pogojev obvestiti koordinatorja.

(5) Če kandidat oziroma član uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства mešanega finančnega holdinga, ki je na vrhu skupine, ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena, pa organ, pristojen za imenovanje članov uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства mešanega finančnega holdinga, tega kandidata kljub temu imenuje za člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства oziroma člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства ne odpokliče v skladu z določbami prejšnjega odstavka, lahko koordinator predlaga sodišču, pristojnemu za sodno varstvo po sektorskih pravilih koordinatorja, naj mešanemu finančnemu holdingu do imenovanja člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, začasno prepove uresničevanje glasovalnih pravic, ki jih ima mešani finančni holding v njemu podrejenih osebah. Sodišče odloča po postopku, določenem v sektorskih pravilih koordinatorja.

(6) Če pristojno sodišče v skladu s prejšnjim odstavkom mešanemu finančnemu holdingu začasno prepove uresničevanje glasovalnih pravic, istočasno na predlog koordinatorja določi tudi pooblaščen osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena in na katero do imenovanja člana uprave oziroma upravnega odbora oziroma posloводства, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, prenese uresničevanje teh glasovalnih pravic. Ta pooblaščen oseba ima pravico do povrnitve stroškov in do nagrade za svoje delo, o čemer odloči navedeno sodišče in za kar solidarno jamčita mešani finančni holding in podrejena oseba, v kateri pooblaščen oseba uresničuje navedene glasovalne pravice.

3.3 Opravljanje dopolnilnega nadzora

37. člen (naloge koordinatorja)

Naloge, ki jih opravlja koordinator za zagotavljanje dopolnilnega nadzora, vključujejo:

1. usklajevanje zbiranja in pošiljanja bistvenih informacij v okviru rednega poslovanja in v nujnih primerih, vključno s pošiljanjem informacij, ki so pomembne za opravljanje nadzora nadzornih organov v skladu s sektorskimi pravili;
2. nadzor in oceno finančnega položaja finančnega konglomerata;
3. oceno skladnosti s pravili o kapitalski ustreznosti, koncentraciji tveganja in poslov v skupini v skladu s tem zakonom;
4. oceno sestave finančnega konglomerata, njegove organiziranosti in sistema notranjih kontrol v skladu s tem zakonom;
5. načrtovanje in usklajevanje nadzornih dejavnosti v okviru rednega poslovanja ter v nujnih primerih s sodelovanjem s pristojnimi nadzornimi organi;
6. druge naloge, ukrepe in odločitve, za katere je koordinator odgovoren v skladu s tem zakonom.

38. člen (dogovor o koordinaciji)

(1) Koordinator in drugi pristojni nadzorni organi, ter če je potrebno tudi drugi nadzorni organi, sklenejo za vzpostavitev in učinkovito opravljanje dopolnilnega nadzora nad posameznim finančnim konglomeratom dogovor o koordinaciji.

(2) Z dogovorom o koordinaciji se lahko določijo koordinatorju dodatne naloge, podrobneje se tudi lahko določijo z zakonom opredeljeni postopki odločanja med pristojnimi nadzornimi organi oziroma postopki sodelovanja z drugimi nadzornimi organi.

39. člen
(postopek pregleda)

Nadzorni organi opravljajo dopolnilni nadzor na način in v skladu s postopkom, določenim s sektorskimi pravili, če s tem zakonom ni določeno drugače.

40. člen
(ukrepi pristojnih nadzornih organov)

(1) Če nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu ne izpolnjujejo zahtev iz 24. do 34. člena tega zakona, mora nadzorni organ glede nadzorovane osebe oziroma koordinator glede mešanega finančnega holdinga sprejeti vse ustrezne ukrepe iz sektorskih pravil. Koordinator glede mešanih finančnih holdingov izvaja smiselno enake ukrepe, kakor jih določajo sektorska pravila.

(2) Nadzorni organ ali koordinator mora sprejeti ukrepe iz prejšnjega odstavka tudi, kadar nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu izpolnjujejo zahteve iz 24. do 34. člena tega zakona, vendar je njihova solventnost ogrožena ali kadar posli v skupini ali koncentracija tveganja ogroža finančni položaj nadzorovanih oseb.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena se morata koordinator in nadzorni organ medsebojno obveščati in usklajevati svoje nadzorno ravnanje.

41. člen
(način izreka ukrepov nadzornih organov in prenos izvajanja posameznih nalog in ukrepov)

(1) Nadzorni organi sprejmejo ukrepe v skladu z določbami tega zakona in sektorskimi predpisi, ki so potrebni, da se nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu ne morejo izogniti sektorskim predpisom.

(2) Nadzorni organi lahko na nadzorne organe iz drugih držav članic na podlagi in ob pogoju dejanske vzajemnosti prenesejo izvajanje posameznih nalog ali ukrepov iz svoje pristojnosti. Udeleženi nadzorni organi ugotovijo obstoj dejanske vzajemnosti in natančno opredelijo način izvajanja posameznih nalog, ukrepov ali izvrševanja glob v posebnem medsebojnem pisnem dogovoru.

(3) Ukrepi, katerih namen je odpravljati ugotovljene kršitve ali razloge za takšne kršitve, se z odločbo izrečejo nadzorovani osebi, mešanemu finančnemu holdingu ali članom uprav, ki kršijo ta zakon.

(4) Zoper odločbo nadzornega organa je zagotovljen postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom in sektorskimi pravili.

42. člen
(uporaba določb o postopku)

(1) Nadzorni organ odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojen po tem zakonu, po postopku, določenem v sektorskih pravilih. Če v tem zakonu ali v sektorskih pravilih ni določeno drugače, se za postopek odločanja nadzornega organa uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Ne glede na določbe sektorskih pravil v postopku odločanja nadzornega organa iz prejšnjega odstavka veljajo pri odločanju nadzornih organov v posamičnih zadevah po tem zakonu naslednje določbe:

- pri odločanju o ugovoru zoper odredbo lahko nadzorni organ ugovor zavrže oziroma zavrne ali pa odredbo spremeni oziroma odpravi;
- vložitev rednih pravnih sredstev zoper odločbe, izdane na podlagi tega zakona, ne zadrži izvršitve odločb;

- rok za odgovor na tožbo zoper odločbo nadzornega organa je 30 dni od dneva vročitve odločbe;
- izredna pravna sredstva zoper odločbo nadzornega organa niso dovoljena oziroma ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

43. člen

(prekrškovni organ in odločanje o prekrških)

- (1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, za prekrške iz 1., 2. in 4. točke prvega odstavka 54. člena, 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 55. člena, 1., 3. in 10. točke prvega odstavka 56. člena ter 2. točke prvega odstavka 57. člena tega zakona nadzorni organ, za prekrške iz 3. točke ter 5. do 12. točke prvega odstavka 54. člena, 2. in 5. točke prvega odstavka 55. člena, 2. točke, 4. do 9. točke in 11. do 13. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 56. člena ter 1. in 3. točke prvega odstavka 57. člena tega zakona pa koordinator.
- (2) Če je nadzorni organ hkrati koordinator, je nadzorni organ tudi prekrškovni organ za tiste prekrške iz prejšnjega odstavka, za katere je sicer pristojen koordinator.
- (3) Globo, ki je predpisana v razponu, sme prekrškovni organ v hitrem postopku izrekat z odločbo tudi v višjem znesku, kot je najnižja predpisana višina globe.

44. člen

(sodelovanje in izmenjava informacij med koordinatorjem in nadzornimi organi)

- (1) Kadar koordinator potrebuje informacije, ki so bile na podlagi sektorskih pravil že poslane drugemu nadzornemu organu iz Republike Slovenije ali druge države članice, jih pridobi neposredno od tega organa.
- (2) Prisotnost koordinatorja, ki opravlja naloge dopolnilnega nadzora nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu, ne sme vplivati na opravljanje nalog in na pristojnosti nadzornih organov v skladu s sektorskimi pravili.

44.a člen

(kolegij nadzornih organov)

- (1) Za sodelovanje in izvajanje nalog koordinatorja in nadzornih organov iz poglavja 3.3 (Opravljanje dopolnilnega nadzora) tega zakona se usklajevanje in sodelovanje z nadzornimi organi v tretjih državah zagotovi prek kolegijev nadzornih organov, ustanovljenih v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali zakonom, ki ureja zavarovalništvo (v nadaljnjem besedilu: kolegij nadzornih organov), ter ob izpolnjevanju obveznosti varovanja zaupnih podatkov, če bi to omogočilo bolj učinkovito sodelovanje pri izvajanju njihovih nalog.
- (2) Ureditev usklajevanja in sodelovanja z nadzornimi organi v tretjih državah iz prejšnjega odstavka, kakor tudi dogovor o koordinaciji iz 38. člena tega zakona, se vključita v pisni dogovor o usklajevanju in sodelovanju, ki ga v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, sklenejo nadzorni organi, sodelujoči v kolegiju nadzornih organov.
- (3) Koordinator kot predsedujoči kolegiju nadzornih organov odloči, kateri drugi nadzorni organi sodelujejo na sestanku ali pri dejavnostih kolegija.

45. člen

(izmenjava informacij med koordinatorjem in nadzornimi organi)

(1) Nadzorni organi iz Republike Slovenije, ki izvajajo nadzor nad osebami v finančnem konglomeratu in koordinator iz Republike Slovenije, imenovan za posamezen finančni konglomerat, morajo med seboj ter z nadzornimi organi iz drugih držav članic in koordinatorjem iz druge države članice sodelovati in si izmenjevati informacije, ki so bistvenega pomena oziroma pomembne bodisi za opravljanje drugih nadzornih nalog po sektorskih pravilih bodisi po tem zakonu.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka si nadzorni organi izmenjujejo na zahtevo ali na lastno pobudo.

45.a člen

(sodelovanje in izmenjava informacij s Skupnim odborom)

(1) Nadzorni organi iz prvega odstavka 45. člena sodelujejo s Skupnim odborom v skladu z uredbo 1093/2010/EU, uredbo 1094/2010/EU in uredbo 1095/2010/EU.

(2) Nadzorni organi iz prvega odstavka 45. člena Skupnemu odboru nemudoma sporočijo vse informacije, ki so potrebne za opravljanje njegovih nalog v skladu s 35. členom uredbe 1093/2010/EU, uredbe 1094/2010/EU in uredbe 1095/2010/EU.

(3) Koordinator sporoči Skupnemu odboru informacije iz prvega, drugega in tretjega odstavka 34. člena in 1. točke 46. člena tega zakona. Skupni odbor da na voljo nadzornim organom informacije o pravni in organizacijski strukturi finančnega konglomerata ter njegovemu upravljanju.

46. člen

(sodelovanje nadzornih organov)

Sodelovanje nadzornih organov iz prvega odstavka 45. člena tega zakona mora omogočati zbiranje in izmenjavo informacij zlasti o:

1. pravni in organizacijski strukturi skupine ter njenemu upravljanju, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic, ki sestavljajo finančni konglomerat, imetnikih kvalificiranih deležev nadrejene osebe na vrhu skupine, ter navedbo nadzornih organov nadzorovanih oseb v skupini;
2. strateški politiki finančnega konglomerata;
3. finančnem položaju finančnega konglomerata, posebno o kapitalski ustreznosti, poslih v skupini, koncentraciji tveganja in donosnosti;
4. večjih delničarjih in članih organov vodenja, nadzora ali posloводства oseb finančnega konglomerata;
5. organizaciji, upravljanju tveganja in sistemu notranjih kontrol na ravni finančnega konglomerata;
6. postopkih za zbiranje informacij od oseb v finančnem konglomeratu in preveritev teh informacij;
7. neustrezni strukturi oziroma povezanosti nadzorovanih oseb in drugih oseb v finančnem konglomeratu, ki bi lahko resneje prizadele poslovanje nadzorovane osebe;
8. večjih sankcijah in izrednih ukrepih nadzornih organov, izrečenih v skladu s sektorskimi pravili in tem zakonom.

47. člen

(izmenjava informacij med nadzornimi organi in centralnimi bankami)

(1) Nadzorni organi iz prvega odstavka 45. člena tega zakona si lahko s centralnimi bankami, Evropskim sistemom centralnih bank, Evropsko centralno banko in Evropskim odborom za sistemska tveganja izmenjavajo tudi informacije, navedene v 46. členu tega zakona in druge informacije, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog glede nadzora nad nadzorovanimi osebami v finančnem konglomeratu, v skladu z določbami iz sektorskih pravil in tem zakonom.

(2) Nadzorni organi iz prvega odstavka 45. člena tega zakona so se, ob upoštevanju svojih pristojnosti na ravni posamičnega nadzora, dolžni pred sprejetjem vsake odločitve, ki je pomembna za opravljanje nadzora drugih nadzornih organov, posvetovati glede naslednjih vsebin:

– sprememb v delničarski, organizacijski ali vodstveni sestavi nadzorovanih oseb finančnega konglomerata, ki zahtevajo soglasje ali dovoljenje nadzornega organa;

– večjih sankcij ali izrednih ukrepov nadzornih organov.

(3) Če bi posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve ali v nujnih primerih, se nadzorni organ ni dolžan posvetovati v skladu s prejšnjim odstavkom. O tem mora nemudoma obvestiti druge nadzorne organe iz prvega odstavka 45. člena tega zakona.

48. člen

(druge pristojnosti koordinatorja in nadzornih organov)

(1) Koordinator lahko pozove nadzorne organe države članice, v kateri ima nadrejena oseba sedež in ki sami ne opravljajo dopolnilnega nadzora, da od nadrejene osebe pridobijo informacije, pomembne za izvajanje nalog koordinatorja in mu jih pošljejo.

(2) Kadar je nadzorni organ že pridobil informacije v skladu s sektorskimi pravili, jih lahko pridobi od njega nadzorni organ, ki opravlja dopolnilni nadzor.

(3) Zbiranje in posedovanje podatkov o nenadzorovanih osebah iz finančnega konglomerata ne pomeni, da je nadzorni organ pristojen za izvajanje nadzora nad temi osebami na posamični podlagi.

49. člen

(preveritev informacij)

(1) Nadzorni organi morajo na zahtevo nadzornega organa druge države članice v zvezi z namenom izvajanja dopolnilnega nadzora preveriti informacije o osebi, ki je del finančnega konglomerata in ima sedež v Republiki Sloveniji.

(2) Nadzorni organi, ki prejmejo zahtevo iz prejšnjega odstavka, lahko preveritev v okviru svojih pristojnosti bodisi izvedejo sami bodisi jo dovolijo izvesti pooblaščenemu revizorju ali drugemu strokovnjaku, ki ga določijo v dogovoru z nadzornim organom, ki je vložil zahtevo ali samemu nadzornemu organu, ki je vložil zahtevo.

(3) Nadzorni organ, ki je vložil zahtevo, lahko sodeluje pri preveritvi v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena.

50. člen

(dostop do informacij)

(1) Nadzorni organi, ki opravljajo dopolnilni nadzor, imajo pravico dostopa do vseh informacij o nadzorovanih in nenadzorovanih osebah iz finančnega konglomerata, ki bi bile lahko odločilne za potrebe dopolnilnega nadzora.

(2) Nadzorovane in nenadzorovane osebe iz finančnega konglomerata morajo nadzornim organom omogočiti dostop do informacij iz prejšnjega odstavka ali jim jih poslati na njihovo zahtevo.

(3) Ne glede na določbe drugih zakonov fizične ali pravne osebe, nadzorovane ali nenadzorovane osebe, ki so vključene v dopolnilni nadzor v skladu s tem zakonom, ne smejo ovirati medsebojne izmenjave vseh informacij, ki bi lahko bile odločilne za dopolnilni nadzor ter izmenjave informacij v skladu s tem zakonom in z ESA v skladu s 35. členom uredbe 1093/2010/EU, uredbe 1094/2010/EU oziroma uredbe 1095/2010/EU oziroma preko Skupnega odbora.

51. člen (varovanje zaupnih informacij)

Z informacijami, ki jih nadzorni organi pridobijo v zvezi z opravljanjem dopolnilnega nadzora, zlasti pri izmenjavi informacij med nadzornimi organi ter med nadzornimi in drugimi organi v skladu s tem zakonom in drugimi zakoni, ki varujejo zaupnost teh informacij, so vse osebe dolžne ravnati kakor z zaupnimi informacijami ter spoštovati pravila o varstvu poslovne skrivnosti in sporočanju zaupnih informacij v skladu s sektorskimi pravili.

3.4 Tretje države

52. člen (nadrejena oseba s sedežem v tretji državi)

(1) Nadzorni organ mora preveriti ali so nadzorovane osebe v Republiki Sloveniji, katerih nadrejena oseba ima sedež v tretji državi, pod nadzorom nadzornega organa te države, ki je enakovreden nadzoru v skladu z določbami tega zakona.

(2) Preveritev izvede nadzorni organ, ki bi bil koordinator po merilih iz 19. in 20. člena tega zakona, če bi se uporabila v delu skupine v Republiki Sloveniji, na zahtevo nadrejene osebe s sedežem v tretji državi ali katere izmed nadzorovanih oseb, ki so pridobile dovoljenje v državi članici ali na svojo lastno pobudo.

(3) Nadzorni organ iz prejšnjega odstavka se mora pri preveritvi po tem členu posvetovati z drugimi pristojnimi nadzornimi organi. Pred sprejetjem odločitve glede enakovrednosti nadzora upošteva smernice, ki jih pripravi Skupni odbor v skladu s 16. in 56. členom uredbe 1093/2010/EU, uredbe 1094/2010/EU oziroma uredbe 1095/2010/EU.

(4) Kadar se nadzorni organ ne strinja z odločitvijo pristojnega nadzornega organa iz drugega odstavka tega člena, se uporabi 19. člen uredbe 1093/2010/EU, uredbe 1094/2010/EU ali uredbe 1095/2010/EU.

53. člen (neenakovreden nadzor tretje države)

(1) Če enakovreden nadzor iz prvega odstavka 52. člena tega zakona ni zagotovljen, nadzorni organ izvaja dopolnilni nadzor nadzorovane osebe s smiselno uporabo določb tega zakona. Pri tem lahko uporabi katero koli drugo metodo, s katero se dosežejo cilji dopolnilnega nadzora.

(2) Pred začetkom izvajanja nadzora v skladu s prejšnjim odstavkom se mora nadzorni organ posvetovati z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in pridobiti soglasje koordinatorskega organa.

(3) Nadzorni organ lahko v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena zahteva tudi ustanovitev mešanega finančnega holdinga s sedežem v državi članici in opravlja dopolnilni nadzor nad nadzorovanimi osebami v finančnem konglomeratu, kjer je ta holding na vrhu

skupine. Nadzorni organ je dolžan o sprejetih drugih metodah iz tega člena obvestiti druge sodelujoče nadzorne organe in Komisijo.

4. poglavje

KAZENSKÉ DOLOČBE

54. člen

(najhujše kršitve nadzorovane osebe)

(1) Z globo od 42.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje nadzorovana oseba:

1. če kot nadrejena oseba pristojnemu nadzornemu organu na zahtevo ne sporoči informacij, potrebnih za ugotovitev finančnega konglomerata, oziroma podatkov za prilagojeni izračun kapitalskih zahtev iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona in drugih potrebnih podatkov, na način, z vsebino in v rokih, ki so določeni v predpisu, izdanem na podlagi petega odstavka 15. člena tega zakona;
2. če pristojnemu nadzornemu organu v nasprotju z drugim odstavkom 15. člena tega zakona ne sporoči informacij za ugotovitev obstoja finančnega konglomerata;
3. če ne opravi izračuna kapitala in dopolnilnih kapitalskih zahtev v skladu s četrtem odstavkom 24. člena tega zakona ali koordinatorju v nasprotju s četrtem odstavkom 24. člena tega zakona ne pošlje rezultata izračuna in ustreznih podatkov, ki so bili podlaga za izračun;
4. oseba na vrhu finančnega konglomerata, ki na zahtevo nadzornega organa države članice, v kateri izključena oseba opravlja dejavnost, temu v nasprotju s tretjim odstavkom 25. člena tega zakona ne pošlje podatkov o izključeni osebi;
5. ki v nasprotju s prvim odstavkom 25. člena tega zakona koordinatorju ne pošlje podatkov, potrebnih za izračun kapitalskih zahtev;
6. če ne opravi izračuna dopolnilnih kapitalskih zahtev v skladu z odločbo iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona;
7. če koordinatorju ne poroča o koncentraciji tveganja v skladu s prvim odstavkom 28. člena tega zakona;
8. če koordinatorju ne poroča o podatkih, ki so potrebni za nadzor nad pomembnejšimi koncentracijami tveganja v skladu s tretjim odstavkom 29. člena tega zakona;
9. če koordinatorju ne poroča o pomembnih poslih v skupini v skladu s četrtem odstavkom 30. člena tega zakona oziroma mu ne pošlje podatkov v skladu s tretjim odstavkom 31. člena tega zakona;
- 9.a če nadzornim organom ne sporoči podrobnosti o pravni in organizacijski strukturi ter upravljanju, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona;
10. če koordinatorju ne pošlje podatkov, ki so potrebni za dopolnilni nadzor nad zagotavljanjem sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja tveganja na ravni finančnega konglomerata v skladu s petim odstavkom 34. člena tega zakona;
11. če koordinatorju v predpisanem roku ne dostavi podatkov v skladu s četrtem odstavkom 59. člena tega zakona;
12. če koordinatorju v predpisanem roku ne dostavi podatkov v skladu s petim odstavkom 59. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba nadzorovane osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 42.000 do 376.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje nadzorovana oseba, če se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

55. člen
(lažje kršitve nadzorovane osebe)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje nadzorovana oseba:

1. če v roku in na način, določen s predpisom iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona, ne obvesti nadzornega organa, da je del skupine, ki bi lahko predstavljala finančni konglomerat;
2. če kot oseba iz drugega odstavka 17. člena tega zakona ali kot oseba na vrhu skupine v nasprotju s petim odstavkom 17. člena tega zakona ne obvesti koordinatorja, da je skupina prenehala izpolnjevati merila za finančni konglomerat;
3. če kot nadrejena oseba oziroma kot oseba iz drugega odstavka 17. člena tega zakona v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 17. člena tega zakona ne obvesti vseh nadzorovanih oseb v skupini, da ji je bila vročena odločba o ugotovitvi finančnega konglomerata;
4. če v nasprotju z drugim odstavkom 50. člena tega zakona nadzornemu organu ne omogoči dostopa do informacij za potrebe dopolnilnega nadzora;
5. če v nasprotju s tretjim odstavkom 50. člena tega zakona ovira medsebojno izmenjavo informacij, ki bi lahko bile odločilne za dopolnilni nadzor ter izmenjavo informacij v skladu s tem zakonom in z ESA v skladu s 35. členom uredbe 1093/2010/EU, uredbe 1094/2010/EU oziroma uredbe 1095/2010/EU oziroma preko Skupnega odbora.

(2) Z globo od 400 do 4.200 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba nadzorovane osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

56. člen
(kršitve oseb v skupini)

(1) Z globo od 42.000 do 209.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. mešani finančni holding, ki kot nadrejena oseba pristojnemu nadzornemu organu ne pošlje informacij za potrebe prilagojenega izračuna kapitalskih zahtev v skladu s tretjim in petim odstavkom 15. člena tega zakona;
2. mešani finančni holding, ki ne opravi izračuna kapitala in dopolnilnih kapitalskih zahtev v skladu s četrnim odstavkom 24. člena tega zakona ali koordinatorju v nasprotju s četrnim odstavkom 24. člena tega zakona ne pošlje rezultata izračuna in ustreznih podatkov, ki so bili podlaga za izračun;
3. mešani finančni holding, ki je na vrhu finančnega konglomerata, ki na zahtevo nadzornega organa države članice, v kateri izključena oseba opravlja dejavnost, temu v nasprotju s tretjim odstavkom 25. člena tega zakona ne pošlje podatkov o izključeni osebi;
4. oseba iz finančnega sektorja, ki v nasprotju s prvim odstavkom 25. člena tega zakona koordinatorju ne pošlje podatkov, potrebnih za izračun kapitalskih zahtev;
5. mešani finančni holding, ki ne opravi izračuna dopolnilnih kapitalskih zahtev v skladu z odločbo iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona;
6. mešani finančni holding, ki je na vrhu skupine, ki koordinatorju ne poroča o koncentraciji tveganja v skladu s prvim odstavkom 28. člena tega zakona;
7. oseba iz finančnega sektorja v finančnem konglomeratu, ki v nasprotju s tretjim odstavkom 29. člena tega zakona koordinatorju ne pošlje podatkov, ki so potrebni za nadzor nad pomembnejšimi koncentracijami tveganja na ravni finančnega konglomerata;
8. mešani finančni holding, ki je na vrhu skupine, ki koordinatorju ne poroča o pomembnih poslih v skupini v skladu s četrnim odstavkom 30. člena tega zakona;
9. oseba iz finančnega sektorja v finančnem konglomeratu, ki v nasprotju s tretjim odstavkom 31. člena tega zakona koordinatorju ne pošlje podatkov, potrebnih za dopolnilni nadzor poslov v skupini na ravni finančnega konglomerata;
- 9.a nadzorovana oseba, če ne objavi opisa pravne in organizacijske strukture ter upravljanja ali se namesto objave tega opisa ne sklicuje na enakovredne informacije v skladu s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona;

10. mešani finančni holding, ki v nasprotju z drugim odstavkom 50. člena tega zakona nadzornemu organu ne omogoči dostopa do informacij iz prvega odstavka 50. člena tega zakona;

11. mešani finančni holding, ki v nasprotju s tretjim odstavkom 50. člena tega zakona ovira medsebojno izmenjavo informacij, ki bi bile lahko relevantne za potrebe dopolnilnega nadzora;

12. mešani finančni holding, katerega organ, pristojen za imenovanje članov uprave, v nasprotju s prvim stavkom petega odstavka 36. člena tega zakona ne zavrne kandidature za člana uprave mešanega finančnega holdinga;

13. mešani finančni holding, katerega organ, pristojen za imenovanje članov uprave, v nasprotju s prvim stavkom šestega odstavka 36. člena tega zakona ne odpokliče člana uprave mešanega finančnega holdinga.

(2) Z globo od 2.000 do 8.500 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. mešani finančni holding, katerega organ, pristojen za imenovanje članov uprave, v nasprotju z drugim stavkom četrtega odstavka 36. člena tega zakona ne obvesti koordinatorja o svoji odločitvi o imenovanju kandidata za člana uprave mešanega finančnega holdinga;

2. mešani finančni holding, katerega organ, pristojen za imenovanje članov uprave, v nasprotju z drugim stavkom petega odstavka 36. člena tega zakona ne obvesti koordinatorja o zavrnitvi kandidata za člana uprave mešanega finančnega holdinga;

3. mešani finančni holding, katerega organ, pristojen za imenovanje članov uprave, v nasprotju z drugim stavkom šestega odstavka 36. člena tega zakona ne obvesti koordinatorja o ugotovljenem neizpolnjevanju pogojev za članstvo v upravi mešanega finančnega holdinga.

(4) Z globo od 400 do 4.200 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

57. člen (kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 42.000 do 209.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. revizorska družba, ki opravlja revizijo nadzorovane osebe in ki koordinatorju na podlagi zahteve iz drugega odstavka 35. člena tega zakona ne predloži dodatnih pojasnil v zvezi z revizijskim pregledom;

2. nenadzorovana oseba iz finančnega konglomerata, ki nadzornemu organu v nasprotju z drugim odstavkom 50. člena tega zakona ne omogoči dostopa do informacij iz prvega odstavka 50. člena tega zakona;

3. nenadzorovana oseba, vključena v dopolnilni nadzor v skladu s tem zakonom, ki v nasprotju s tretjim odstavkom 50. člena tega zakona ovira medsebojno izmenjavo informacij, ki bi bile lahko relevantne za potrebe dopolnilnega nadzora.

(2) Z globo od 2.000 do 8.500 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

5. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

58. člen

(izražene vrednosti v eurih)

Z dnem uvedbe eura kot denarne enote v Republiki Sloveniji se:

- v šestem odstavku 9. člena tega zakona namesto zneska »1.440.000.000.000 tolarjev« uporablja znesek »6 milijard eurov«;
- v drugem odstavku 14. člena tega zakona namesto zneska »1.440.000.000.000 tolarjev« uporablja znesek »6 milijard eurov«, namesto zneska »1.200.000.000.000 tolarjev« pa znesek »5 milijard eurov«.

59. člen

(roki za izmenjavo podatkov in predložitev poročil)

(1) Nadzorni organi si morajo za namen ugotavljanja finančnega konglomerata izmenjati razpoložljive podatke o nadzorovanih osebah najpozneje v 30 dneh po poteku roka za predložitev revidiranih konsolidiranih računovodskih izkazov za leto 2005.

(2) Nadzorni organi, ki so prejeli podatke iz prejšnjega odstavka tega člena, v 60 dneh po poteku roka iz prejšnjega odstavka na podlagi določb 8. do 13. člena tega zakona ugotovijo ali skupina izpolnjuje pogoje za finančni konglomerat in določijo koordinatorja v skladu z 19., 20. oziroma 21. členom tega zakona.

(3) Nadzorni organi za namene tega člena lahko zahtevajo dodatne podatke od nadzorovanih in nenadzorovanih oseb, če je to nujno zaradi ugotavljanja finančnega konglomerata. Nadzorovana ali nenadzorovana oseba mora nadzornemu organu na njegov poziv v 15 dneh zagotoviti dodatne podatke iz prejšnjega stavka.

(4) Nadzorovana oseba mora koordinatorju v 18 mesecih od prejema odločbe ali obvestila o ugotovitvi finančnega konglomerata predložiti poročilo o uskladitvah s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Poročilu mora priložiti:

1. izpisek delničarjev iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev za imetnike kvalificiranih deležev v skladu s sektorskimi pravili;
2. opis organizacije sistemov notranjih kontrol in pravila poslovanja notranjih kontrol za obvladovanje tveganja;
3. poročilo o izpolnjevanju kapitalskih zahtev;
4. organigram;
5. druge dokaze o uskladitvah, ki jih zahteva pristojni nadzorni organ.

(5) Če nadzorovana oseba ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom oziroma če iz predloženih listin izhaja, da se v skladu s prejšnjim odstavkom ni uskladila s tem zakonom, lahko nadzorni organ izreče ustrezne ukrepe v skladu z določbami sektorskih pravil.

(6) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor lahko predpišejo podrobnejši način usklajevanja nadzorovanih oseb iz njihove pristojnosti za namene tega člena.

60. člen

(izdaja predpisov)

Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona izda predpise na podlagi tega zakona.

61. člen
(začetek uporabe posameznih določb)

Dopolnilni nadzor v skladu s tem zakonom se začne izvajati s 1. januarjem 2007, pri čemer se določbe tega zakona v zvezi z računovodskimi izkazi začnejo uporabljati za finančno leto, ki se začne 1. januarja 2007 oziroma, ki se začne v koledarskem letu 2007.

62. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

**Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih
(Uradni list RS, št. 87/11 z dne 2. 11. 2011)**

KONČNA DOLOČBA

17. člen

Ta zakon začne veljati 31. decembra 2011.

**Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih
(Uradni list RS, št. 56/13 z dne 2. 7. 2013)**

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

21. člen

(1) Za namen opredelitve drugega nadzornega organa iz tretje alineje 16. točke 2. člena zakona se upošteva predvsem:

- tržni delež nadzorovanih oseb iz finančnega konglomerata v drugih državah članicah, merjen z bilančno vsoto v bančnem sektorju ali sektorju trga vrednostnih papirjev ali z obračunanimi skupnimi premijami v zavarovalniškem sektorju, zlasti kadar je presežen 5 % tržni delež;
- pomembnost posamezne nadzorovane osebe iz druge države članice za finančni konglomerat.

(2) Določba prejšnjega odstavka se preneha uporabljati z dnem, ko začne veljati regulativni tehnični standard, sprejet v skladu z (b) točko prvega odstavka 21.a člena Direktive 2002/87/ES.

(3) Obvestilo o sprejetju regulativnega tehničnega standarda iz prejšnjega odstavka objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.